

ת"פ 43701/05/18 - אוריאל נדב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 43701-05-18 מדינת ישראל נ' נדב
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל תדמור-זמיר
מבקש אוריאל נדב
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש ביום 4.6.19, בגין עבירות של פגיעה בערך טבע מוגן, איסור פגיעה בדגים ואיסור הכנסת כלים ומכשירים.

תמצית טענות הצדדים

המבקש טוען כי לאחר שהגיש בקשה לדחיית מועד הדיון התקשר למרכז המידע לבדוק אם ניתנה החלטה בבקשה ונמסר לו כי יקבל זימון בדואר. דא עקא, שהוא לא קיבל זימון על המועד החדש ונודע על גזר הדין אך לאחר שהוא קיבל דרישה מרשות האכיפה והגביה לתשלום חוב, או אז הבין שמושא החוב הוא הקנס שהוטל עליו בתיק דנן.

כן טוען המבקש כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין, שכן הוא לא עשה שימוש ברובה צלילה ובוודאי שלא ברובה צלילה שנתפס שכן אין באפשרותו, מבחינה פיזית, לעשות בו שימוש.

המשיבה טוענת שבנסיבות שבהן המבקש ביקש את דחיית הדיון, היה עליו לברר מה עלה בגורל בקשתו ולא להמתין שיישלח לו זימון בדואר ומכאן שאי התייבותו לא הייתה מוצדקת.

עם זאת, בהתייחס לטענה בדבר עיוות דין, הביעה המשיבה הסכמה כי יינתן למבקש יומו בבית המשפט, בכפוף לתשלום הוצאות ממשיות.

דין

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע:

עמוד 1

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם נתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין..."

הלכה היא כי בשלב דיוני זה, על המבקש הנטל להוכיח כי סיבת אי התייצבותו לדין הייתה מוצדקת ולחילופין, כי נגרם לו עיוות דין בעצם הרשעתו. כך למשל, בע"פ 70050/99 **חרובי פארס נ' מדינת ישראל** (מחוזי ת"א) נקבע כי בקשות לביטול הכרעת דין תתקבלנה רק כאשר מתקיימות **"נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם התקלה או המניעה מוכחת באורח אובייקטיבי"**.

ברע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז (6) 793 (2003) נקבע כי על המבקש להעלות בבקשתו את כל טענותיו כולל אסמכתאות רלוונטיות ובע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** נקבע:

"בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה.... בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך ייעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין."

מן הכלל אל הפרט -

לעניין אי ההתייצבות לדין - אכן, הדיון נדחה לבקשת המבקש ובנסיבות היה עליו לעקוב אחר תוצאות בקשתו. יתרה מזאת, ממערכת "נט המשפט" עולה כי ההחלטה על דחיית הדיון נשלחה למבקש בדואר רשום, אולם הוא סרב לקבל את דבר הדואר הרשום ובנסיבות, הוא הודבק על דלתו. פסק הדין אף הוא נשלח למבקש ולאחר 3 ביקורים שבהם הוא לא נמצא בביתו, פסק הדין הודבק על דלתו. יצוין כי הכתובת שאליה נשלחו - הן ההחלטה והן פסק הדין - זהה לכתובת שנזכרת בבקשה דנן.

אשר לטענה שעניינה עיוות דין - המבקש טוען כי אמנם שחה בשמורה, ברם לא היה ברשותו רובה דיג ומכאן שהוא גם לא עשה בו שימוש. המבקש מוסיף כי נתוניו הפיזיים אף אינם מאפשרים לו להשתמש ברובה שנטען כי היה שלו.

לאור האמור, כאשר מחד גיסא המבקש לא הוכיח כי אי התייצבותו לדין היתה מוצדקת ומאידך גיסא דומה כי הטענות שבפיו צריכות להישמע, אני מורה על ביטול פסק הדין שניתן בהעדר המבקש ביום 4.6.19, בכפף לתשלום הוצאות בסך של 2,000 ₪.

עם הצגת אסמכתא לתשלום ההוצאות, ייקבע מועד דיון.

המזכירות תעביר לצדדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תש"פ, 19 יוני 2020, בהעדר הצדדים.